

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 204/2020
10.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 3. и 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Јована Вукчевића, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж Тои број 1/17 од 17.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 10. јуна 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Јована Вукчевића, поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж Тои број 1/17 од 17.06.2019. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Тои број 1/16 од 20.12.2016. године, усвојен је захтев Вишег јавног тужиоца у Београду Оик број 3/09 од 06.08.2013. године за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела, па је одређено да се од окривљеног власника АА, са личним подацима као у изреци решења, који је правноснажно осуђен пресудом Вишег суда у Београду К број 1017/10 од 11.07.2011. године, а која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 6172/11 од 21.01.2013. године због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 1. и 2. КЗ, трајно одузимају новчана средства код „...“ ..., која се налазе на рачуну број ... у износу од 62.174,78 евра, да се од трећег лица – власника ББ трајно одузима кућа у улици ... у ... и локал у улици ... у ..., да се од трећег лица – власника ВВ трајно одузима 1/2 идеалног дела од куће у улици ...и 1/2 стана у улици ..., да се од трећег лица – власника ГГ трајно одузима 1/2 идеалног дела куће у ..., улица ... и 1/2 стана у ... у улици ..., те да се од трећег лица – власника ДД трајно одузима кућа – локал у ..., улица ..., површине 147,26 м2 и стан у ..., улица ..., површине 75 м2.

Ставом II истог решења, одбијен је као неоснован захтев за трајно одузимање имовине Вишег јавног тужиоца у Београду Оик број 3/09 од 06.08.2013. године, да се

од окривљеног власника АА трајно одузме стан у улици ..., површине 57 м2 и новчана средства код ... банке „...“ ... и то на рачуну број ... у износу од 15.000 евра и на рачуну број ... у износу од 35.700 евра, да се од трећег лица – власника ЂЂ трајно одузму новчана средства код ... банке „...“ ..., на текућем рачуну ... у износу од 1.359,26 евра и на рачуну девизне штедње ... у износу од 16.555,62 евра, да се од трећег лица – власника ББ трајно одузме СЗР „...“ у ..., улица ... и удео у акционарском друштву „...“ ..., улица ..., да се од трећег лица – власника ЕЕ трајно одузме кућа и три зграде у улици ..., као и Привредно друштво „...“ ДОО у улици ..., да се од трећег лица – власника ЖЖ трајно одузме кућа са локалом у улици ..., корисне површине 524,64 м2, и то у приземљу површине 524,33 м2 и на спрату који се састоји од стана површине 62,38 м2, стана површине 82,67 м2 и стана површине 96,78 м2, те Привредно друштво „...“ ДОО у улици ... у ..., те удео у акционарском друштву „...“ ..., улица ..., да се од трећег лица – власника ДД трајно одузме стан у ..., улица ..., површине 131 м2 и удео у акционарско друштву „...“ ..., улица ..., да се од трећег лица – власника ЗЗ трајно одузме удео у акционарском друштву „...“ ..., улица ... и Привредно друштво „...“ ДОО ..., улица ..., да се од трећег лица – власника ИИ трајно одузме привредно друштво „...“ ДОО у улици ... у ... и удео у акционарском друштву „...“ ..., улица

Истовремено је одређено да се управљање трајно одузетом имовином из става I решења поверава Дирекцији за управљање одузетом имовином и наложено је Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности КО Београд, и то КО Врачар и КО Звездара, да на непокретностима које су трајно одузете и описане у ставу I решења од власника окривљеног и трећих лица изврши упис одлуке о трајном одузимању имовине.

Окривљени АА и власници – трећа лица ББ, ВВ, ГГ и ДД су обавезани да Дирекцији за управљање одузетом имовином солидарно накнаде трошкове управљања одузетом имовином до правноснажности решења.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж Тои број 1/17 од 17.06.2019. године, делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, решење Вишег суда у Београду Тои број 1/16 од 20.12.2016. године преиначено је тако што је усвојен захтев Вишег јавног тужиоца у Београду Оик број 3/09 од 06.08.2013. године за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела, па је од окривљеног власника АА трајно одузет стан у улици ... површине 57 м2 и новчана средства код „...“ ..., која се налазе на рачуну број ... у износу од 62.174,78 евра, од трећег лица – власника ББ трајно је одузета кућа у улици ... у ... и локал у улици ... у ..., од трећег лица – ... површине 88,77 м2, од трећег лица – власника ГГ трајно је одузета 1/2 идеалног дела куће у ... у улици ... и 1/2 стана у ... у улици ... површине 88,77 м2, док је од трећег лица – власника ДД трајно одузета кућа – локал у ... у улици ..., површине 147,26 м2 и стан у ..., улица ..., површине 75 м2.

Ставом II изреке другостепеног решења, одбијен је као неоснован захтев за трајно одузимање имовине Вишег јавног тужиоца у Београду Оик број 3/09 од 06.08.2013. године да се од окривљеног – власника АА, од трећих лица – власника ЂЂ, ББ, ЕЕ, ЖЖ, ДД, ЗЗ и ИИ трајно одузму новчана средства, непокретности и удели у акционарском друштву „...“ ближе наведени у изреци решења.

Истовремено, жалба Вишег јавног тужиоца у Београду, у преосталом делу, као и жалбе окривљеног АА, његовог браниоца и пуномоћника трећих лица ЂЂ, ЗЗ, ВВ, ГГ,

ББ и ЕЕ – адвоката Слободана Ружића, те пуномоћника трећих лица ИИ и ДД – адвоката Немање Илића, трећег лица ДД и трећих лица ВВ и ГГ, изјављене против решења Вишег суда у Београду Тои број 1/16 од 20.12.2016. године, одбијене су као неосноване.

Истовремено је одређено да се управљање трајно одузетом имовином из става I тог решења поверава Дирекцији за управљање одузетом имовином, а Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности КО Београд, и то КО Врачар и КО Звездара, наложено је да на непокретностима које су трајно одузете и описане у ставу I решења изврши упис одлуке о трајном одузимању имовине.

Окривљени АА и власници – трећа лица ББ, ВВ, ГГ, те ДД, обавезани су да Дирекцији за управљање одузетом имовином солидарно накнаде трошкове управљања одузетом имовином, а чију висину ће утврдити првостепени суд, посебним решењем.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Јован Вукчевић, поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж Тои број 1/17 од 17.06.2019. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијано решење и предмет врати на поновно одлучивање Апелационом суду у Београду или да побијано решење преиначи тако што ће одбити захтев Вишег јавног тужиоца у Београду од 13.08.2013. године за трајно одузимање имовине.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним решењем против ког је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да се Апелациони суд у Београду, образлажући наводну везу између спорне имовине у власништву трећег лица – ћерке ББ и окривљеног АА, позива на садржину исказа сведока ЈЈ и КК, који су у својству сведока саслушани у правноснажно окончаном поступку који се водио против окривљеног АА, а који искази представљају према ставу одбране незаконит доказ у смислу одредбе члана 16. став 1. ЗКП.

Према наводима захтева, кривични поступак има за циљ да се утврди да ли је одређено лице учинило кривично дело које му је стављено на терет или не, док поступак за трајно одузимање имовине представља посебан, *sui generis* поступак, чија је сврха утврђивање да ли постоји одређена имовина окривљеног (или трећих лица) која потиче из кривичног дела, те је недозвољено да суд у одлуци поводом трајног

одузимања имовине користи доказе у виду исказа сведока који су изведени током правноснажно окончаног кривичног поступка.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени овога суда, нису основани.

Ово стога што је одредбом члана 4. став 2. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, прописано да се у поступку одузимања имовине проистекле из кривичног дела могу користити и докази прикупљени у кривичном поступку, те побијано решење, супротно наводима захтева, није засновано на незаконитим доказима.

При томе чињеница да је Апелациони суд у Београду, као другостепени доказе у току поступка извео по службеној дужности, без предлога странака, није од утицаја на законитост побијаног решења, имајући у виду да се сходно одредби члана 4. став 4. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, у поступку одузимања имовине проистекле из кривичног дела, сходно примењује Законик о кривичном поступку, те да је чланом 15. став 4. ЗКП прописано, поред осталог, да суд може сам одредити да се изведу допунски докази, уколико оцени да су изведени докази противречни или нејасни и да је то неопходно да би се предмет доказивања свестрано расправио.

Из истих разлога, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости у делу у којем се указује да је суд незаконито одредио извођење доказа по службеној дужности, обзиром да је наредбом Кж Тои 1/17 од 05.10.2018. године по службеној дужности, а без предлога странака, одредио извођење доказа економско-финансијским вештачењем од странке комисије вештака Градског завода за вештачења, те да је стога побијано решење засновано и на овом незаконитом доказу.

У преосталом делу захтева указује се на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које повреде подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца. Међутим, како бранилац окривљеног у вези са овом повредом закона ниједном речју не наводи на који начин је у конкретном случају повређен закон по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, већ с тим у вези указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање истицањем да имовина трећих лица не потиче из незаконитих прихода окривљеног АА, већ из средстава које је окривљени законито стекао продајом породичне куће, и да тужилаштво није успело да докаже везу између спорне имовине трећих лица и окривљеног АА, то је Врховни касациони суд, налазећи да се изложеним наводима захтева указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека у смислу члана 485. став 4. ЗКП, захтев у овом делу одбацио као недозвољен, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић